

برای آزادی زندانیان سیاسی متحدانه مبارزه کنیم

دوشنبه 18 مارس ساعت 18 در AmErnstAugstplatz

وجود زندانی سیاسی عموماً پیوند عمیقی با استبداد و بی‌عدالتی دارد. فعالان جنبش‌های مدافع آزادی و برابری در طول تاریخ در مبارزه علیه سلطه و بهره‌کشی، اولین نیروهایی بوده‌اند که از طرف نظام موجود مورد تعقیب و آزار و اسارت قرار گرفته‌اند. شکنجه در دخمه‌ها و سیاه‌چال‌ها، غل و زنجیره کردن دست‌ها و پاها، دیوار و درب آهنی، سلول تاریک که امروزه متأثر از دانش جدید، فرم الکترونیکی گرفته، کنترل از راه دور و دوربین‌های مدار بسته، رصد کردن حیات زندانی و ده‌ها ابزار و آلات یکسر ثمره‌ی نوآوری و در عین حال مایه‌ی شرمساری طبقات مسلط و قدرتمندان تاریخ‌اند، تا سلطه و استثمار محرومان حفظ و رازگونه و نهادینه شوند.

زندانیان سیاسی یکی از شاخص‌ترین سمبل‌های مقاومت و مبارزه در برابر سلطه ستم‌گران و در عین حال از طلایه‌داران رهایی جامعه به‌شمار می‌آیند. از این رو، زندانی سیاسی در هر جامعه از جمله جامعه ما که بیش‌ترین آمار اعدام و زندانی نسبت به جمعیت خود در جهان را دارد، از احترام و ارزش شایانی برخوردار است. در جمهوری اسلامی شکنجه را تعزیر می‌نامند. قاضی و دادستان یک نفر است و زندانیان سیاسی عموماً حق انتخاب داشتن وکیل را ندارند و بیش‌ترین اعدام‌ها از شهروندان مناطق محروم بلوچستان و کردستان و... صورت گرفته است. خانواده‌های زندانیان سیاسی تحت آزار و اذیت مأموران امنیتی و اطلاعاتی قرار می‌گیرند، زندانی سیاسی را به زندانی دور از زادگاهش تبعید می‌کنند از جمله زینب جلالیان با بیش از هفده سال اسارت که به‌علت عدم دسترسی به بهداشت، دارو و دکتر در حال از دست دادن بینایی خود است. در زندان‌های ایران حداقل ۱۱۳ زندانی سیاسی زن از فعالان عرصه‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، در وضعیت نامساعد بسر می‌برند.

زندان اما مکان قربانیان تاریخ نیست، بلکه به تعبیر حماسی شاعر مردمی ایران شاملو «باغ آزاده مردمی است که شکنجه، تازیانه و زنجیر، نه وهنی به ساحت آدمی، بلکه معیار آدمی است». زندان میدان مقاومت و مبارزه ماندلاها، بابی ساندرها، صفر قهرمانی‌ها، جزئی‌ها... است. آخرین نمونه سلحشوری زندانیان در بند، اعتصاب غذای زندانیان سیاسی در روز سه‌شنبه که به «سه‌شنبه‌های اعتراضی» در اعتراض به اعدام در زندان قزل حصار بود که در حال گسترش به همه زندان‌های ایران است که زندانیان سیاسی زن هم به آن پیوسته‌اند.

جولیان آسانژ خبرنگاری که اسناد سری و اخبار واقعی جنگ را علنی و کشته شدن غیر نظامیان در عراق از سوی ارتش آمریکا را افشا کرده، نمونه‌ای است

جهانی از زندانی سیاسی که جانش در خطر است. آزادی زندانیان سیاسی خواستی جهانی ست که همچنان در دستور کار همه نیروها و نهادهایی قرار دارد که خواهان جامعه‌ای عاری از سلطه و ستم است. برای لغو اعدام و آزادی زندانیان سیاسی دگر بار با دیگر نیروهای سیاسی گردهم می‌آییم .

زندانی سیاسی آزاد باید گردد

زندان، شکنجه اعدام ممنوع، باید گردد

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران

زنده باد آزادی و برابری

کانون کنشگران دموکرات سوسیالیست هانوفر